

Danielin kirja - numero yhdeksäntoista

Sanan ”hetki” profeetallinen merkitys Danielin kirjassa

Jeff Pippenger

2023-12-14

Sana ”hetki”, joka esiintyy Vanhassa testamentissa ainoastaan Danielin kirjassa, liittyy aina jonkinlaiseen tuomioon. Kolmannessa luvussa se edustaa sunnuntailakia, painotuksen kohdistuessa lippumerkkiin, jota Sadrak, Mesak ja Abednego edustavat.

Neljännessä luvussa se kuvaa ensimmäisen enkelin sanoman varoituksen saapumista vuonna 1798. Kun sitä käytetään toisen kerran neljännessä luvussa, se kuvasi tutkivan tuomion alkamista 22. lokakuuta 1844. Neljännessä luvussa sanan ”hetki” kaksi käyttöä kuvaavat ensimmäisen ja toisen enkelin sanomien historiaa vuodesta 1798 vuoteen 1844. Tuo historia on Ilmestyskirjan kymmenennen luvun seitsemän ukkosenjyrinän historia. Seitsemää ukkosenjyrinää kuvaavat ne kaksi kertaa, jolloin sanaa ”hetki” käytetään neljännessä luvussa, ja näin se kuvaa myös kolmannen enkelin historiaa vuodesta 1798 pian tulevaan sunnuntailakiin saakka.

Viidennessä luvussa sana ”hetki” edustaa niin ikään sunnuntailakia, mutta siinä painotus kohdistuu Raamatun profetian kuudennen valtakunnan, Yhdysvaltojen, loppuun, sellaisena kuin sitä esikuvallistaa Raamatun profetian ensimmäisen valtakunnan, Babylonin, loppu. Kolmannessa luvussa painotus oli tulisessa pätsissä olevassa lipussa, mutta viidennessä luvussa painotus on Belsassarin kohtalossa ja hänen erityisessä tuomiossaan, vaikka Daniel lopulta astuukin kertomukseen esikuvallistaen lippua.

Sunnuntailain aikana Nebukadnessarin vihkimisen ”hetki” ja Belsassarin kuolema tulevat esikuvallisesti esiin. Neljännessä luvussa tuomion avautumisena esitetty ”hetki” osoittaa tutkivan tuomion alkamiseen 22. lokakuuta 1844, ja se osoittaa myös toimeenpanevan tuomion alkamiseen sunnuntailain aikana. Olipa kyse taivaallisesta pyhäkössä 22. lokakuuta 1844 tapahtuneesta tuomiokirjojen avaamisesta tai niiden tuomiosta, jotka ovat hylänneet pelastuksen, sunnuntailain aikana toimeenpanevan tuomion alussa kumpakin lähestyvää tuomiota koskeva varoitus esitetään Danielin kirjan neljännessä luvussa sanan ”hetki” ensimmäisellä esiintymällä, ja kummankin kahden tuomiotyyppin varsinainen alkaminen esitetään sillä toisella kerralla, jolloin sana ”hetki” esiintyy neljännessä luvussa.

Sanan ”hetki” kieliopillinen termi siinä merkityksessä, jossa Daniel sitä käyttää, on, että se on ”polysemia”. Polysemia on sana, jolla on useita määritelmiä, jotka kaikki voidaan ryhmitellä saman otsakkeen alle. Ne viisi kertaa, jolloin Daniel käyttää sanaa ”hetki”, viittaavat kaikki tuomioon, mutta kukin niistä käsittelee eri puolia joko Jumalan kostavasta tuomiosta, jota kutsutaan Hänen toimeenpanevaksi tuomiokseen, tai Jumalan tutkivasta tuomiosta, jossa Hän ratkaisee, ketkä pelastuvat ja ketkä eivät. Olipa kyseessä tutkiva tuomio, joka alkoi 22. lokakuuta 1844, tai toimeenpaneva tuomio, joka alkaa pian tulevan sunnuntailain myötä, molemmat tuomiot ovat luonteeltaan eteneviä. Jumalan kostava eli toimeenpaneva tuomio alkaa sunnuntailaista ja

voimistuu asteittain saavuttaen lopulta ihmisten armonajan päättymisen ja ne seitsemän viimeistä vitsausta.

Danielin viidennessä luvussa käytetään sanaa ”hetki” havainnollistamaan Jumalan toimeenpanevaa tuomiota, jota kuvaavat Belsassarin kuolema ja hänen hallitsemansa kansakunnan loppu.

Samassa hetkessä ilmestyivät ihmisen käden sormet ja kirjoittivat kuninkaan palatsin seinän rappaukseen, vastapäätä lampunjalkaa; ja kuningas näki sen käden osan, joka kirjoitti. Daniel 5:5.

Toimeenpaneva tuomio alkaa sunnuntailaista, jota myös Nebukadnessarin kultaisen kuvapatsaan vihkiminen edustaa, mutta tuo ”hetki” koskee enemmän Jumalan kansan vapauttamista siinä kriisissä, joka saa alkunsa sunnuntailaista. Tyyron porton, samoin kuin Yhdysvaltojen, toimeenpaneva tuomio alkaa sunnuntailaista, joka on Danielin kirjassa tuomion vertauskuvana oleva ”hetki”.

Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ettekä saisi osaksenne hänen vitsauksiaan. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä. Kostakaa hänelle niin kuin hän on kostanut teille, ja maksakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan; siihen maljaan, jonka hän on täyttänyt, täyttäkää hänelle kaksin verroin. Niin paljon kuin hän on itseään kirkastanut ja hekumassa elänyt, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Sillä hän sanoo sydämessään: 'Minä istun kuningattarena enkä ole leski, enkä ole surua näkevä.' Sentähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema ja murhe ja nälkä, ja hän joutuu tulessa kokonaan poltetuksi; sillä väkevä on Herra Jumala, joka hänet tuomitsee. Ja maan kuninkaat, jotka hänen kanssaan ovat harjoittaneet haureutta ja hekumassa eläneet, itkevät ja vaikeroivat häntä, kun näkevät hänen palamisensa savun. He seisovat taampana hänen vaivansa pelosta ja sanovat: 'Voi, voi sinua, Babylon, sinä suuri kaupunki, sinä väkevä kaupunki! Sillä yhdessä hetkessä on sinun tuomiosi tullut.'" Ilmestys 18:4–10.

Yhdysvalloissa annettava sunnuntailaki, joka on toimeenpanevan tuomion alku ja joka on myös asteittain etenevä, alkaa siinä ”hetkessä”, jolloin viirin kautta kutsutaan ulos ne Jumalan lapset, jotka ovat yhä Babylonissa. Se on se ”hetki”, jolloin tuomio kohtaa ”suurta kaupunkia, Babylonian”. Hänen tuomionsa, jota sana ”hetki” edustaa, kattaa ajanjakson, jolloin Jumalan muut lampaat kutsutaan ulos Babylonista.

Ja sinä päivänä on Iisain juurivesa, joka on oleva kansojen lippumerkkinä; pakanakansat etsivät häntä, ja hänen leposijansa on oleva kunniakas. Ja sinä päivänä tapahtuu, että Herra ojentaa kätensä toisen kerran hankkiakseen takaisin kansansa jäännöksen, joka on jäänyt jäljelle Assyriasta, Egyptistä, Patroksesta, Kuusista, Eelamista, Sinearin maasta, Hamatista ja meren saarilta. Ja hän pystyttää lippumerkin kansakunnille, kokoaa Israelin karkotetut ja kerää Juudan hajotetut maan neljästä äärestä. Jesaja 11:10–12.

Herra kutsui ihmisiä ulos Babylonista ensimmäisen enkelin liikkeessä vuonna 1844, ja tuon historian toisen enkelin on määrä toistua viimeisinä päivinä, jolloin ”Herra ojentaa jälleen, toisen kerran, kätensä hankkiakseen takaisin kansansa jäännöksen”. Se kansan jäännös, jota Hän ”jälleen”

kutsuu ulos, ei ole lippumerkki, sillä lippumerkki on ”Iisain juuri”, joka nousee ”lippumerkiksi”, jota ”kansat etsivät”. Toisen kerran Jumala kutsuu kansakunnat ulos Babylonista.

Hän tekee sen kokoamalla ensin ”Israelin karkotetut”, jotka ovat ”Juudan hajotetut” ja jotka tulevat ”maan neljästä äärestä”, kun heidät kootaan yhteen Ilmestyskirjan yhdenkatoista luvun kadulla makaamisen kolmen ja puolen päivän päätyessä, kadulla, joka kulkee Hesekielin kuolleiden ja kuivien luiden laakson halki.

Se ”hetki”, jolloin toimeenpaneva tuomio alkaa ”Babylonia” varten, tuota ”mahtavaa kaupunkia” vastaan, on sama ”hetki” kuin Ilmestyskirjan yhdentoista luvun ”suuri maanjäritys”. Jumalan toimeenpaneva tuomio alkaa tuona ”hetkenä”, sillä Ilmestyskirjan yhdestoista luku kertoo, että maanjärityksen ”hetkellä” surmataa seitsemän tuhatta. Nuo seitsemän tuhatta olivat Nebukadnessarin ”väkevimpien miesten” esikuvallisesti edustamia, niiden, jotka kuolivat heittäessään Sadrakin, Meesakin ja Abednegon pätsiin, joka oli kuumennettu ”seitsemän kertaa” tavallista kuumemmaksi. Ranskan vallankumouksessa ”seitsemän tuhatta” edustivat Ranskan kuninkaallisia eli sen mahtimiehiä. Ei ainoastaan Belsassar saanut surmansa viidennessä luvussa, vaan myös hänen sotajoukkonsa tuhottiin. Sunnuntailain ”hetki” aloittaa sen vainon, jota Jumalan kansan heittäminen pätsiin edustaa, mutta se merkitsee myös Jumalan toimeenpanevan tuomion alkamista suurta kaupunkia Babylonia vastaan.

Se on myös Ilmestyskirjan yhdenkatoista luvun suuren maanjärityksen ”hetki”, jolloin ne ennen kuolleet luut, jotka syvyyden kaivosta noussut peto oli tappanut kadulla, nostetaan taivaaseen lippumerkiksi. Siellä on myös sama ”hetki”, jolloin kolmas Voi, joka on myös seitsemäs pasuuna, soi. Seitsemäs pasuuna on kolmas Voi, eikä tuon viimeisen Voi-pasuunan tarkoitus ole ainoastaan tuoda tuomio niille, jotka pakottavat sunnuntainpalvontaan, vaan myös saattaa kansakunnat vihaan. Kolmas Voi, seitsemäs pasuuna ja kansakuntien vihostuttaminen ovat kaikki vertauskuvia, jotka käsittelevät islamin profeetallista roolia, ja ne kaikki sijoittuvat suuren maanjärityksen ”hetkeen”.

Ja he kuolivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: Nouskaa tänne. Ja he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät. Ja sillä samalla hetkellä tuli suuri maanjäritys, ja kymmenes osa kaupungista sortui, ja maanjärityksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmistä; ja jäljelle jääneet pelästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle. Toinen voi-huuto on mennyt; katso, kolmas voi-huuto tulee pian. Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan; ja taivaassa kuului suuria ääniä, jotka sanoivat: Tämän maailman valtakunnat ovat tulleet meidän Herramme ja hänen Voideltunsa valtakunniksi, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti. Ja ne kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka istuivat Jumalan edessä valtaistuimillaan, lankesivat kasvoilleen ja kumarsivat Jumalaa sanoen: Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit ja joka olet tuleva, koska olet ottanut suuren voimasi omaksesi ja ryhtynyt hallitsemaan. Ja kansakunnat vihostuivat, ja sinun vihasi on tullut, ja kuolleiden aika, että heidät tuomittaisiin, ja että sinä antaisit palkan palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille, jotka pelkäävät sinun nimeäsi, pienille ja suurille, ja että tuhoaisit ne, jotka turmelevat maan. Ilmestys 11:12–18.

Hesekielin kuolleet luut nousevat ”taivaaseen pilvessä; ja heidän vihollisensa” näkevät ”heidät” sinä ”hetkenä”, jolloin Nebukadnessarin soitto alkaa soida, ja Tyyron portto alkaa laulaa, ja

luopio-Israel alkaa tanssia. Luopio-Israel edustaa väärää profeettaa, kuningas Nebukadnessar on lohikäärme ja Tyyron portto on peto. Tanssia havainnollistetaan Elia kertomuksessa Baalin profeetoilla ja metsikön profeetoilla. Sitä havainnollistettiin myös Salomen, Herodiaan tyttären, tanssilla. Baal on väärä miespuolinen jumaluus, ja Astarot on metsikön profeettojen edustama naispuolinen jumaluus. Yhdessä ne edustavat kirkon (naisen) ja valtion (miehen) yhdistelmää. Yhdessä ne edustavat Yhdysvaltojen väärää profeettaa. Salome osoittaa, että väärä profeetta on Rooman tytär, jonka kuva on kirkon ja valtion yhdistelmä Yhdysvalloissa.

Sentähden siihen aikaan tuli esiin muutamia kaldealaisia, jotka kantoivat syytöksen juutalaisia vastaan. He puhuivat ja sanoivat kuningas Nebukadnessarille: Oi kuningas, elä iankaikkisesti. Sinä, oi kuningas, olet antanut käskyn, että jokaisen ihmisen, joka kuulee torven, huilun, sitran, harpun, psalttarin, säkkipillin ja kaikenlaisen soiton äänen, tulee langeta maahan ja kumartaa kultaista kuvapatsasta; ja joka ei lankea maahan eikä kumarra, hänet on heitettävä tulisen pätsin keskelle. On muutamia juutalaisia, jotka sinä olet asettanut Baabelin maakunnan hallinnon tehtäviin: Sadrak, Meesak ja Abed-Nego; nämä miehet, oi kuningas, eivät välitä sinusta: he eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumarra sitä kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt. Daniel 3:8–12.

Tuossa ”hetkessä” Sadrakin, Meesakin ja Abednegon viholliset näkivät, että he kieltäytyivät pedon merkistä, ja he anoivat silloin kuningasta panemaan täytäntöön määrätyn tuomion. Tuossa ”hetkessä” tulee ilmi sunnuntailaki, joka on maapetoa kohtaava ravistus (maanjäristys), Nebukadnessarin raivo ja vimma.

Silloin Nebukadnessar vihassaan ja kiivaudessaan käski tuoda Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon. Niin nämä miehet tuotiin kuninkaan eteen. Daniel 3:13.

Vaino, joka kohdistetaan Jumalan kahta todistajaa vastaan (Sadrakia, Mesakia ja Abednegoa), pannaan toimeen silloin, kun he kieltäytyvät kumartamasta, eli niin kuin Ilmestyskirjan yhdestoista luku ilmaisee — he nousevat jaloilleen.

Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua Jumalasta lähtenyt elämän henki meni heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: Nouskaa tänne. Ja he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät. Ilmestys 11:11, 12.

Kumartamasta he seisovat jaloillaan kuin Hesekielin mahtava sotajoukko. He seisovat, kun he vastaanottavat ja sitten julistavat sinetöimissanoman, joka vastustaa kirkon ja valtion liiton muodostumista Yhdysvalloissa, varoittaa pian tulevasta sunnuntailaista ja osoittaa, että Jumalan kostava tuomio on kohta toimeenpantava kolmannen Voi-huudon islamin kautta. Keskiyön huudon sanomaa kuvaa se ”salaisuus”, joka ilmoitettiin Danielille toisessa luvussa, ja kun Jumalan viimeisten päivien kansa asettuu tuohon ”totuuteen”, sitä ei voida eikä se tule horjumaan lähestyvän maanjäristyksen vuoksi.

”Työ Battle Creekissä on samaa laatua. Parantolan johtajat ovat sekoittuneet epäuskoisiin ja ottaneet heitä neuvonpitoihinsa enemmän tai vähemmän, mutta se on kuin ryhdyttäisiin työhön silmät suljettuina. Heiltä puuttuu harkintakyky nähdä, mitä voi milloin tahansa puhjeta

päällemme. On olemassa epätoivon, sodan ja verenvuodatuksen henki, ja tuo henki lisääntyy aivan ajan loppuun saakka. Heti kun Jumalan kansa sinetöidään otsiinsa — se ei ole mikään näkyvä sinetti tai merkki, vaan asettuminen totuuteen sekä älyllisesti että hengellisesti, niin etteivät he voi horjua — heti kun Jumalan kansa on sinetöity ja valmistettu seulontaa varten, se tulee. Tosiaankin, se on jo alkanut. Jumalan tuomiot ovat nyt maan päällä varoitukseksi meille, jotta tietäisimme, mitä on tulossa.” Manuscript Releases, volume 10, 252.

Sinetöiminen merkitsee merkkiä, jota ihmiset eivät aluksi voi nähdä, mutta jonka sen jälkeen kaikki näkevät. Kun Jumalan kansa ottaa vastaan Keskiyön huudon sanoman, jota on kuvattu sillä ”salaisuudella”, joka ilmoitettiin Danielille toisessa luvussa, he ovat ottaneet vastaan pedon kuvan ”salaisuuden”, joka johtaa pedon merkkiin, mikä tuo Jumalan tuomion, joka pannaan täytántöön islamin kautta. Tämä tapahtuu aikana, jolloin ”epätoivon, sodan ja verenvuodatuksen henki” on lisääntymässä. Tuo aika on nyt. Se tapahtuu silloin, kun adventismin johtajat eivät voi nähdä Laodikean sokeuden vuoksi. Sinetöimisprosessin aikana, joka saatetaan päätökseen Keskiyön huudossa, sinetti painetaan viisaiden neitsyiden otsiin, mutta se on näkymätön. Sadrak, Meesak ja Abednego edustavat niitä, jotka ovat juurtuneet totuuteen, kuten heidän vuoropuhelunsa Nebukadnessarin kanssa havainnollistaa.

Nebukadnessar puhui ja sanoi heille: ”Onko todella niin, Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, ettette palvele minun jumalani ettekä kumarra sitä kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen pystyttänyt? Jos nyt olette valmiit siihen, että sillä hetkellä kun kuulette pasuunan, huilun, harpun, säkkipillin, psalterin ja dulcimerin ja kaikenlaisen soiton äänen, lankeatte maahan ja kumarratte sitä kuvapatsasta, jonka minä olen tehnyt, hyvä; mutta jos ette kumarra, teidät heitetään samassa hetkessä tulisen pätsin keskelle; ja kuka on se jumala, joka pelastaisi teidät minun käsistäni?” Sadrak, Meesak ja Abed-Nego vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: ”Oi Nebukadnessar, meidän ei ole tarpeen vastata sinulle tässä asiassa. Jos niin on, meidän Jumalamme, jota me palvelemme, kykenee pelastamaan meidät tulisesta pätsistä, ja hän on pelastava meidät sinun kädestäsi, oi kuningas. Mutta ellei, olkoon sinulle tiettävä, oi kuningas, ettemme me palvele sinun jumaliasi emmekä kumarra sitä kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.” Daniel 3:14–18.

Sen jälkeen nuo kolme arvollista ilmentävät Jumalan sinetin, joka voidaan nähdä. Vain ne, joilla ensin on sisäinen, näkymätön sinetti, tulevat olemaan osallisia Jumalan sinetin ilmentämisessä aikana, jolloin sen on oltava nähtävissä.

Silloin Nebukadnessar tuli täyteen kiukkua, ja hänen kasvojensa ilme muuttui Sadrakia, Meesakia ja Abednegoa vastaan; sen tähden hän puhui ja käski kuumentaa pätsin seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin se tavallisesti kuumennettiin. Ja hän käski armeijansa väkevimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja Abednegon ja heittää heidät palavaan tuliseen pätsiin. Silloin nämä miehet sidottiin viittoihinsa, housuihinsa, päähineisiinsä ja muihin vaatteisiinsa, ja heidät heitettiin palavan tulisen pätsin keskelle. Koska siis kuninkaan käsky oli ankara ja pätsi ylen kuuma, tulen liekki surmasi ne miehet, jotka veivät Sadrakin, Meesakin ja Abednegon sinne. Ja nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak ja Abednego, putosivat sidottuina palavan tulisen pätsin keskelle. Silloin kuningas Nebukadnessar hämmästyí ja nousi nopeasti, puhui ja sanoi neuvonantajilleen: Emmekö me heittäneet kolmea sidottua miestä tulen

keskelle? He vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: Totisesti, kuningas. Hän vastasi ja sanoi: Katso, minä näen neljä miestä irti päästettyinä kävelevän tulen keskellä, eivätkä he ole vahingoittuneet; ja neljännen muoto on Jumalan Pojan kaltainen. Daniel 3:19–25.

Kaksi todistajaa, joita Sadrak, Mesak ja Abednego edustavat, korotetaan sitten merkiksi, ja silloin sinetti tulee näkyviin.

”Pyhän Hengen tehtävä on näyttää maailmalle toteen synnin, vanhurskauden ja tuomion. Maailmaa voidaan varoittaa ainoastaan siten, että ne, jotka uskovat totuuden, nähdään totuuden kautta pyhitettyinä, korkeiden ja pyhien periaatteiden mukaisesti toimivina ja selvästi, ylevässä merkityksessä osoittavina sen rajalinjan, joka erottaa Jumalan käskyjä pitävät niistä, jotka tallaavat ne jalkoihinsa. Hengen pyhitys ilmaisee sen eron niiden välillä, joilla on Jumalan sinetti, ja niiden, jotka viettävät väärennettyä lepopäivää. Kun koetus tulee, käy selvästi ilmi, mikä pedon merkki on. Se on sunnuntain viettäminen. Ne, jotka kuultuaan totuuden edelleen pitävät tätä päivää pyhänä, kantavat sen synnin ihmisen tunnusmerkkiä, joka luuli voivansa muuttaa ajat ja lain. Bible Training School, 1. joulukuuta 1903.

Sunnuntailain aikana Yhdysvallat kääntyy Yhdistyneiden Kansakuntien puoleen toteuttaakseen profeetallisen työnsä. Sen on eksytettävä maailma niillä ihmeillä, joita se tekee, niin kuin Salomen tanssi kuvaa. Kun se esittää eksytyksen tanssinsa, Tyyron portto laulaa laulujaan, ja Nebukadnessarin orkesteri soittaa musiikkia. Yhdysvallat ottaa johdon pakottaessaan maailman hyväksymään laulun ja kumartumaan kuvan edessä.

Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen edessä, ja saa maan ja ne, jotka siinä asuvat, kumartamaan ensimmäistä petoa, jonka kuolinhaava parani. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että se saa tulen lankeamaan taivaasta maan päälle ihmisten nähden, ja eksyttää maan päällä asuvat niiden ihmeiden avulla, joita sillä oli valta tehdä pedon nähden; sanoen maan päällä asuville, että heidän tuli tehdä kuva pedolle, jolla oli miekanhaava ja joka virkosi eloon. Ja sille annettiin valta antaa henki pedon kuvalle, niin että pedon kuva sekä puhuisi että saisi surmatuiksi kaikki ne, jotka eivät kumartaneet pedon kuvaa. Ja se saa kaikki, sekä pienet että suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, niin ettei kukaan voisi ostaa eikä myydä, paitsi se, jossa on merkki, pedon nimi tai sen nimen luku. Tässä on viisaus. Jolla on ymmärrys, se laskeeseen pedon luvun; sillä se on ihmisen luku, ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentäkuusi. Ilmestys 13:11–18.

Egypti viimeisinä päivinä edustaa maailmaa (jota silloin hallitsevat Yhdistyneet Kansakunnat), mutta niitä vastaan, jotka kääntyvät Egyptin puoleen saadakseen apua (Yhdysvallat), on lausuttu ”Voi” (islamin vertauskuva). Kun kolme urhoa heitetään tuliseen pätsiin ja heistä tulee tunnusmerkki maailmalle, pätsi ei todellisuudessa ole Nebukadnessarin pätsi.

Voi niitä, jotka menevät alas Egyptiin avun tähden, turvautuvat hevosiin ja luottavat vaunuihin, koska niitä on paljon, ja ratsumiehiin, koska he ovat sangen väkeviä, mutta eivät katso Israelin Pyhään eivätkä etsi Herraa! Mutta hänkin on viisas ja antaa onnettomuuden tulla eikä peruuta sanojansa; hän nousee pahantekijäin sukua vastaan ja niiden apua vastaan, jotka

vääryyttä tekevät. Egyptiläiset ovat ihmisiä eivätkä Jumala, ja heidän hevosensa ovat lihaa eivätkä henkeä. Kun Herra ojentaa kätensä, niin auttaja kompastuu ja autettava kaatuu, ja he kaikki menehtyvät yhdessä. Sillä näin on Herra minulle puhunut: Niin kuin leijona, nuori leijona, ärjyy saaliinsa ääressä, eikä pelästy, vaikka sitä vastaan kutsutaan koolle paimenten joukko, eikä säikähdä heidän huutoansa eikä nöyryy heidän melunsa tähden, niin Herra Sebaot astuu alas sotimaan Siionin vuoren puolesta ja sen kukkulan puolesta. Niin kuin linnut siipiensä suojassa lentävät, niin Herra Sebaot suojaa Jerusalemiä; suojaten hän myös pelastaa sen, käy sen yli ja varjelee sen. Kääntykää hänen tykönsä, josta te, Israelin lapset, olette syvästi luopuneet. Sillä sinä päivänä jokainen heittää pois hopeiset epäjumalansa ja kultaiset epäjumalansa, jotka teidän omat kätenne ovat tehneet teille synniksi. Ja Assur kaatuu miekkaan, joka ei ole sankarin, ja miekka, joka ei ole halvan miehen, syö hänet; hän pakenee miekkaa, ja hänen nuorukaisensa joutuvat pakkotyöhön. Hän menee pelosta linnoitukseensa, ja hänen päämiehensä säikähtävät lippumerkkiä, sanoo Herra, jonka tuli on Siionissa ja jonka pätsi on Jerusalemissa. Jesaja 31:1–9.

Jerusalem on pätsi, johon maailma katsoo, ja he näkevät neljän miehen kävelevän siinä.

Silloin Nebukadnessar meni lähelle tulisen pätsin suuta, puhui ja sanoi: Sadrak, Meesak ja Abednego, te Korkeimman Jumalan palvelijat, tulkaa ulos ja tulkaa tänne. Silloin Sadrak, Meesak ja Abednego tulivat ulos tulen keskeltä. Ja ruhtinaat, käskynhaltijat ja päämiehet sekä kuninkaan neuvonantajat kokoontuivat yhteen ja näkivät nämä miehet, joiden ruumiisiin tulella ei ollut mitään valtaa; ei hiuskarvakaan heidän päästään ollut kärventynyt, eivätkä heidän vaatteensa olleet muuttuneet, eikä tulen haju ollut heihin tarttunut. Silloin Nebukadnessar puhui ja sanoi: Kiitetty olkoon Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, jotka häneen luottivat, ja muuttivat kuninkaan sanan ja antoivat ruumiinsa alttiiksi, etteivät palvelisi eivätkä kumartaisi mitään muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa. Daniel 3:26–28.

Nebukadnessar antoi sitten toisen säädöksen. Tuo säädös symboloi viimeisten päivien lopullista säädöstä. Hän antaa kuolemantuomion määräävän säädöksen, joka hänen heikossa yrityksessään korottaa taivaan Jumalaa on todellisuudessa profeetallinen symboli maailman lopussa annettavasta kuolemantuomiosäädöksestä. Nebukadnessar, joka edustaa maailman lopun kuningasta, on vertauskuva lohikäärmeen kymmenestä kuninkaasta, jotka harjoittavat haureutta Rooman porton kanssa. Seuraava säädös profeetallisessa tapahtumakulussa on kuolemantuomiosäädös, ja vaikka Nebukadnessar antaakin julistuksen omaa aikaansa varten, hän todellisuudessa edustaa viimeisten päivien kolminkertaisen liiton viimeistä säädöstä. Tuo säädös on kuolemantuomiosäädös, joka pannaan voimaan armonajan päätyttyä, mutta jota ei milloinkaan panna täytäntöön Jumalan kansaa vastaan.

Sentähden minä annan käskyn, että jokainen kansa, kansakunta ja kieli, joka puhuu mitään sopimatonta Sadrakin, Mesakin ja Abednegon Jumalaa vastaan, hakataan kappaleiksi, ja heidän talonsa tehdään sontakasaksi; sillä ei ole muuta Jumalaa, joka voi pelastaa tällä tavoin. Sitten kuningas korotti Sadrakin, Mesakin ja Abednegon Babylonin maakunnassa. Daniel 3:29, 30.

Olemme nyt sisällyttäneet asiakirjaan riittävästi Danielin kolmesta ensimmäisestä luvusta voidaksemme aloittaa tarkastelumme neljännessä ja viidennessä luvusta, joita hallitsee profeetallinen periaate ”toisto ja laajennus”. Danielin neljäs luku osoittaa vuoteen 1798 ja maapetovallan alkuun, ja Danielin viides luku osoittaa sunnuntailakiin sekä maapetovallan loppuun, kun se puhuu lohikäärmeen tavoin. Nämä kaksi lukua on yhdistettävä ”rivi rivin päälle” kolmen ensimmäisen luvun kanssa, jotta voitaisiin rakentaa kolmen enkelin sanomien rakenteen varaan. Tämän tosiasian vuoksi määrittelemme ensin huolellisesti periaatteen ”rivi rivin päälle”.

Jatkamme seuraavassa artikkelissa.

“Belsassarille oli annettu monia tilaisuuksia oppia tuntemaan Jumalan tahto ja tehdä sen mukaan. Hän oli nähnyt isoisänsä Nebukadnessarin karkotettuna ihmisten yhteydestä. Hän oli nähnyt, kuinka Hänen, joka oli sen antanut, pois ottama järki, josta tuo ylpeä hallitsija kerskasi. Hän oli nähnyt kuninkaan karkotettuna valtakunnastaan ja tehtynä kedon petojen toveriksi. Mutta Belsassarin huvittelunhalu ja itsensä korottaminen pyyhkivät pois ne opetukset, joita hänen ei olisi koskaan pitänyt unohtaa; ja hän teki syntejä, jotka olivat samanlaisia kuin ne, jotka toivat Nebukadnessarin ylle ilmeiset tuomiot. Hän tuhlassi ne tilaisuudet, jotka hänelle armollisesti annettiin, laiminlyöden käyttää ulottuvillaan olevia mahdollisuuksia tullakseen tuntemaan totuuden. ‘Mitä minun on tehtävä, että pelastuisin?’ oli kysymys, jonka tuo suuri mutta mieletön kuningas sivuutti välinpitämättömästi.” Bible Echo, April 25, 1898.